

**OKRĘGOWA KOMISJA EGZAMINACYJNA
W POZNANIU**

**WYNIKI
EGZAMINU MATURALNEGO
Z WIEDZY O TAŃCU
RAPORT**

**WOJEWÓDZTWA
LUBUSKIE WIELKOPOLSKIE ZACHODNIOPOMORSKIE**

2010

Egzamin maturalny z wiedzy o tańcu w sesji wiosennej 2010 roku został przeprowadzony 13 maja. Przedmiot ten dla tegorocznych absolwentów mógł być zdawany wyłącznie jako egzamin dodatkowy na zadeklarowanym poziomie. Czas trwania egzaminu na poziomie podstawowym wynosił 120 minut, a na poziomie rozszerzonym 180 minut.

I. Opis zestawów egzaminacyjnych (arkuszy)

W arkuszu na poziomie podstawowym zamieszczono 16 zadań, spośród których 5 było zadaniami zamkniętymi (4 na dobieranie i 1 prawda-falsz) oraz 11 otwartych (10 krótkiej odpowiedzi 1 rozszerzonej odpowiedzi), za rozwiązanie których łącznie można było uzyskać 50 punktów. W zadaniu rozszerzonej odpowiedzi (nr 8), na podstawie zamieszczonej ilustracji, należało zanalizować ruch taneczny, zwracając uwagę na jego formę, kompozycję i charakter oraz kostium tancerki.

Arkusze na poziomie rozszerzonym zawierały 10 zadań, za rozwiązanie których można było uzyskać 50 punktów. Zadanie 1, najwyżej punktowane w arkuszu (20 punktów), polegało na przeprowadzeniu analizy krótkiego fragmentu dzieła tanecznego. W analizie należało uwzględnić:

1. interpretację treści,
2. składniki i cechy ruchu oraz kompozycję przestrzeni,
3. symbolikę ruchu,
4. warstwę dźwiękową,
5. scenografię i jej symbolikę.

Kolejne osiem zadań w arkuszu na poziomie rozszerzonym, za które można było uzyskać 20 punktów, to 4 zadania otwarte krótkiej odpowiedzi oraz 4 zamknięte (po 1 wielokrotnego wyboru i prawda-falsz oraz 2 na dobieranie). Sprawdzały one wiadomości i umiejętności odpowiadające wymaganiom zapisanym w I i II obszarze standardów wymagań egzaminacyjnych.

W zadaniu 10. zdający wybierali jeden spośród dwóch podanych tematów i pisali wypracowanie. Zadaniem maturzysty, który wybrał temat nr 1 było opisanie, na podstawie baletu „Agon, stylu neoklasycznego stworzonego przez George’a Ballanchine’a. Natomiast osoby, które zdecydowały się podjąć temat 2., były zobowiązane zdefiniować i opisać cechy teatru tańca, na podstawie działalności i repertuaru Tanztheater Wuppertal Pina Lausch. Za wypracowanie można było otrzymać 10 punktów.

Do konstrukcji zadań w obu arkuszach wykorzystano 28 ilustracji (czarnobiałych i kolorowych), które stanowiły albo ich część, albo – jak w zadaniu rozszerzonej odpowiedzi w arkuszu na poziomie podstawowym – były materiałem pomocniczym. Ponadto w arkuszu na poziomie rozszerzonym materiałem źródłowym był kilkuminutowy fragment filmowy. Zadania w arkuszu na poziomie podstawowym obejmowały standardy wymagań egzaminacyjnych wyłącznie z tego poziomu, natomiast na poziomie rozszerzonym reprezentowane były standardy z obu poziomów.

II. Interpretacja osiągnięć zdających

W bieżącym roku do egzaminu maturalnego z wiedzy o tańcu przystąpiło 8 osób, po 4 na każdym z poziomów. To najmniejsza populacja od 2005 roku, co spowodowane jest niewątpliwie brakiem możliwości wyboru tego przedmiotu jako obowiązkowego. Wyniki uzyskane przez tak małą liczbę zdających praktycznie uniemożliwiają przeprowadzenie pełnej i precyzyjnej analizy jakościowej, gdyż zbyt duży wpływ na poszczególne parametry ma pojedynczy wynik.

Wyniki za zadania z arkusza na poziomie podstawowym

Zdający w Okręgu uzyskali średni wynik na poziomie 36,5%, co jest najniższą wartością ze wszystkich przedmiotów i niższą od średniej w kraju, która wyniosła 40,4%. Dla zobrazowania skali tego problemu, na wykresie 1. zostały zamieszczone współczynniki łatwości zadań z arkusza na poziomie podstawowym.

Tabela 1. Współczynnik łatwości zadań z arkusza na poziomie podstawowym

Nr zadania	1	2	3	4	5	6	7	8.1	8.2	8.3
Współczynnik łatwości	0,25	0,44	0,25	0,55	0,00	0,25	0,25	0,58	0,63	1,00
Nr zadania	8.4	9	10	11	12	13	14	15	16	
Współczynnik łatwości	0,75	0,25	0,63	0,19	0,25	0,42	0,33	0,33	0,00	

~~Tylko~~ Dwa elementy zadania rozszerzonej odpowiedzi (8.3 i 8.4), czyli opisanie charakteru ruchu i opisanie kostiumu tancerki, nie sprawiły zdającym problemów. Były to jednak elementy, za które zdający mógł otrzymać po 1 punkcie i w niewielkim stopniu wpłynęły one na ogólny wynik. Pozostałe dwa elementy tego samego zadania (8.1 i 8.2), a więc opisanie formy ruchu i omówienie kompozycji ruchu, mają współczynniki powyżej 0,5. Można zatem stwierdzić, że zdający wykazali się wiedzą i umiejętnościami w zakresie interpretowania ilustracji związanych z tańcem, co potwierdza spostrzeżenia z lat ubiegłych.

Żaden z maturzystów nie otrzymał punktów za zadanie 5., polegające na rozpoznaniu na podstawie ilustracji postaci charakterystycznych dla commedii dell' arte. Jest to o tyle zastanawiające, że dwie postaci można zidentyfikować, bazując jedynie na wiedzy potocznej, a nie specjalistycznej. Także nikt spośród zdających nie potrafił w zadaniu 16. podać tytułu dzieła oraz nazwiska choreografa i kompozytora na podstawie trzech ilustracji.

Wyniki za zadania z arkusza na poziomie rozszerzonym

Średni wynik uzyskany przez zdających egzamin na poziomie rozszerzonym wyniósł 60,5%, co przy średniej w kraju 48,2% należy uznać za wynik dobry. Ponieważ wszystkie osoby (4) zdające egzamin na tym poziomie były absolwentami szkoły, w której prowadzone są zajęcia specjalistyczne, taki wynik nie jest zaskoczeniem. Wskaźniki łatwości umieszczone w tabeli 2. nie potwierdzają opanowania wiadomości i umiejętności na poziomie zadowalającym.

Tabela 2. Współczynnik łatwości zadań z arkusza na poziomie rozszerzonym

Nr zadania	1.1.	1.2	1.3	1.4	1.5	2	3
Współczynnik łatwości	0,75	0,61	0,40	1,00	0,50	0,58	0,88
Nr zadania	5	6	7	8	9	10	
Współczynnik łatwości	1,00	0,50	0,25	0,88	0,44	0,65	

Absolwenci otrzymali maksimum punktów jedynie za jeden element analizy dzieła tanecznego (dźwięk) oraz za zadanie 5., polegające na podaniu nazwiska twórcy teorii ruchu oraz figury związanej z tą teorią. Wysokie wartości tego parametru pojawiły się także w odniesieniu do zadania 3. (rozpoznanie charakterystycznych cech muzyki ludowej Podhala) oraz nr 8, które wymagało podania imion i nazwisk czterech tancerek, uczestniczących w premierze „Pas de quatre” (1845 r.).

Największy wpływ na wynik na poziomie rozszerzonym mają oba zadania rozszerzonej odpowiedzi. Za analizę dzieła tanecznego (zadanie nr 1) absolwenci uzyskali 55% punktów, lecz zróżnicowanie było znaczne (od 6 do 14 punktów), co świadczy o bardzo różnym stopniu opanowania tej umiejętności. Wśród elementów składowych tego zadania najwięcej problemów sprawiało piszącym odczytanie symboliki ruchu.

Współczynnik łatwości zadania 10. (wypracowanie) jest nieco wyższy (0,65), lecz przy tym znacznie mniej zróżnicowany niż w przypadku dzieła tanecznego, wszyscy zdający otrzymali za ww. zadania 6 lub 7 punktów, co z jednej strony wskazuje na istnienie pewnego kanonu wiedzy i umiejętności opanowanego przez wszystkich, lecz jednocześnie oznacza, że niektórych aspektów tematu nie potrafił poruszyć żaden spośród zdających.

III. Wnioski

Wyciąganie w pełni obiektywnych wniosków, z powodu bardzo niewielkiej populacji zdających jest wątpliwe. Możliwe jest jednak poczynienie pewnych spostrzeżeń, które mogą posłużyć lepszemu przygotowaniu maturzystów do egzaminu maturalnego z wiedzy o tańcu:

- Przygotowanie do egzaminu maturalnego nie może ograniczać się jedynie do lektury książek, brak bowiem kontaktu ze sztuką baletową, w poważnym stopniu ogranicza możliwości prawidłowego analizowania dzieł tanecznych. Podczas przygotowań do egzaminu, niezbędne jest zapoznanie się z nimi, choćby w postaci filmu.
- Zdający na poziomie podstawowym znacznie lepiej rozwiązują zadania zamknięte. Oznacza to, że posiadli jedynie umiejętność konfrontowania możliwych odpowiedzi z posiadaną wiedzą. Natomiast w zadaniach otwartych zauważa się dużą nieporadność zdających, wynikającą z braku umiejętności pisania własnych tekstów.
- Większość zdających posiada jedynie podstawowe wiadomości i umiejętności ujęte w standardach wymagań egzaminacyjnych. Zadania, w których wymagane jest syntetyzowanie informacji, przekroczyły możliwości tegorocznych piszących. Osoby

przystępujące do egzaminu w kolejnych latach powinny zatem koniecznie zwrócić uwagę na ugruntowanie i usystematyzowanie posiadanej wiedzy.